

Republika Srbija
VRHOVNI SUD SRBIJE
U 5266/06
29.06.2007. godina
Beograd

U IME NARODA

Vrhovni sud Srbije u Beogradu, u veću sastavljenom od sudija: Olge Đuričić, predsednika veća, Obrada Andrića i Tomislava Medveda, članova veća, sa savetnikom Vrhovnog suda Biljanom Šunderić, kao zapisničarem, odlučujući u upravnom sporu po tužbi tužilje AA, protiv rešenja Ministarstva finansija Republike Srbije - Poreske uprave - Regionalni centar Beograd broj 7311-446/2007-02 od 27.03.2007. godine, u predmetu poreza na dohodak, u nejavnoj sednici veća održanoj dana 29.06.2007. godine, doneo je

P R E S U D U

Tužba SE ODBIJA.

O b r a z l o ž e n j e

Osporenim rešenjem, u stavu I dispozitiva, odbijena je, kao neosnovana, žalba tužilje izjavljena protiv rešenja Poreske uprave - Filijale Savski Venac br. 431-1z/2810 od 31.12.2005. godine, dok je u stavu II dispozitiva istog rešenja konstatovano da se tim rešenjem zamenjuje rešenje Poreske uprave - Regionalnog centra Beograd broj 4314-157/2006 od 25.08.2006. godine.

Tužbom podnetom ovom sudu, tužilja je prvobitno pokrenula upravni spor protiv rešenja tuženog organa 02 br. 4314-157/06 od 25.08.2006. godine, a kojim rešenjem je odbijena kao neosnovana žalba tužilje izjavljena protiv rešenja poreskog organa 431-1z/2810 od 31.12.2005. godine, kojim rešenjem je tužilji utvrđen konačni iznos poreza na dohodak građana i ostalih javnih prihoda na prihode od obavljanja samostalne delatnosti za period od 01.01.2004. godine do 31.12.2004. godine u iznosu od 60.119,99 dinara. Navodima predmetne tužbe tužilja je istakla da je pogrešio poreski organ kada je u predmetnom slučaju tužilji utvrdio poresku obavezu s obzirom na to da je nadležni organ obavestjen da je kiosk u kojem obavljala registrovanu delatnost uklonjen 25.06.2002. godine i to po nalogu komunalne inspekcije Opštine Savski Venac iz rešenja br. 355-727/02 od 12.06.2002. godine, te da od tada ne obavlja samostalnu delatnost niti ostvaruje prihod od te delatnosti. Ističe takođe da se u predmetnom slučaju, za utvrđivanje poreske obaveze nije mogla primeniti odredba člana 111. stav 1. tačka 2. Zakona o porezu na dohodak građana, niti se tužilja mogla porediti sa poreskim obveznikom, s obzirom na to da nije obavljala delatnost niti je ostvarivala prihod, pa samim tim nije ni bilo uporednih kriterijuma iz navedenog člana zakona. Sa iznetih razloga nalazi da je osporenim rešenjem povređen zakon na štetu tužilje i predlaže da sud tužbu uvaži i poništi osporeno rešenje.

Vrhovni sud Srbije je podnetu tužbu dostavio na odgovor tuženom organu, nakon čega je tuženi podneskom od 04.04.2007. godine izvestio sud da je osporeno rešenje zamenio novim rešenjem pod brojem 7311-446/2007-02 od 27.03.2007. godine, kojim rešenjem se u stavu I dispozitiva tog rešenja odbija kao neosnovana žalba tužilje izjavljena protiv rešenja prvostepenog poreskog organa broj 431-1z/2810 od 31.12.2005. godine, dok se u stavu II dispozitiva istog rešenja konstatuje da je tim rešenjem zamenjeno osporeno rešenje, odnosno rešenje Poreske uprave - Regionalni centar Beograd broj 4314-157/2006 od 25.08.2006. godine. Vrhovni sud Srbije je primerak novodonetog rešenja tuženog organa dostavio tužilji kako bi se izjasnila da li je zadovoljna novodonetim rešenjem i da li tužbu proširuje i na to rešenje. Podneskom od 20.06.2007. godine tužilja je izvestila sud da je nezadovoljna naknadno donetim rešenjem tuženog organa, te da u svemu ostaje kod podnete tužbe koju proširuje i na naknadno doneto rešenje tuženog od 27.03.2007. godine.

Nakon ocene navoda tužbe, odgovora na tužbu i svih spisa ove upravno-pravne stvari, Vrhovni sud Srbije je našao:

Tužba nije osnovana.

Iz spisa predmeta i osporenog rešenja vidi se da je tuženi organ to rešenje doneo primenom člana 154. Zakona o poreskom postupku i poreskoj administraciji ("Službeni glasnik Republike Srbije", br. 80/02 ... 61/05), kojim je propisana mogućnost poništavanja i izmene poreskog rešenja u vezi sa upravnim sporom. Naime, osporenim rešenjem, kao novodonetim upravnim aktom, tuženi organ je odlučio o tužbenom zahtevu u celosti, tako što je u stavu prvom dispozitiva osporenog rešenja predmetnu tužbu odbio kao neosnovanu, sa razloga datih u obrazloženju tog rešenja, dok je stavom drugim dispozitiva istog rešenja konstatovao da se tim rešenjem zamenjuje rešenje tuženog organa od 25.08.2006. godine, a sa razloga što je prvobitno doneto rešenje tuženog od 25.08.2006. godine bilo obuhvaćeno povredom pravila postupka iz člana 197. stav 1. i člana 201. stav 1. Zakona o opštem upravnom postupku, a koje nedostatke je tuženi, pre okončanja upravnog spora, otklonio novodonetim rešenjem od 27.03.2007. godine.

Ocenjujući zakonitost osporenog rešenja Vrhovni sud Srbije nalazi da je pravilno postupio tuženi organ kada je

Ospornost zakonitosti osporenog rešenja Vrhovni sud Srbije nalazi da je pravilno postupio tuženi organ kada je osporenim rešenjem, a primenom odredbe člana 154. st. 1. i 2. i člana 160. Zakona o poreskom postupku i poreskoj administraciji ("Službeni glasnik Republike Srbije", br. 80/02 ... 61/05), zamenio prvobitno doneto rešenje od 25.08.2006. godine, zbog uočenih povreda pravila postupka iz člana 197. stav 1. i člana 201. stav 1. Zakona o opštem upravnom postupku, a kojim povredama je bilo obuhvaćeno to rešenje, te novodonetim – osporenim rešenjem otklonio nedostatke uočene pre okončanja upravnog spora, pa samim tim i razloge zbog kojih bi to rešenje moglo biti poništeno od strane suda u upravnom sporu pokrenutom protiv istog. Na navedeni način tuženi organ pravilno je primenio odredbu člana 154. stav 1. Zakona o poreskom postupku i poreskoj administraciji, kojom odredbom je propisano da poreski organ protiv čijeg je rešenja blagovremeno pokrenut upravni spor, može do okončanja spora, da poništi ili izmeni svoje rešenje iz onih razloga iz kojih bi sud mogao da poništi to rešenje.

Po oceni ovog suda pravilno je postupio tuženi organ i kada je osporenim rešenjem, a kako je to navedeno u stavu prvom dispozitiva tog rešenja žalbu tužilje izjavljenu na rešenje poreskog organa od 31.12.2005. godine odbio kao neosnovanu, dajući za svoju odluku dovoljno razloga koje u svemu kao pravilne i na zakonu zasnovane prihvata i ovaj sud. Ovo stoga što je i po nalaženju suda, u postupku koji je prethodio donošenju osporenog rešenja nesumnjivo utvrđeno da tužilja kao vlasnik STR-a "___", jeste obveznik predmetne poreske obaveze, a po osnovu obavljanja samostalne delatnosti i to od dana kada je rešenjem nadležnog organa utvrđeno otpočinjanje obavljanja delatnosti, te da je istoj pravilnom primenom člana 111. Zakona o porezu na dohodak građana ("Službeni glasnik Republike Srbije", br. 24/01 ... 135/04), rešenjem prvostepenog poreskog organa pravilno utvrđena predmetna poreska obaveza. Ovo sa razloga što tužilja nije, a kako je utvrđeno na osnovu dokumentacije u spisima predmeta, saglasno odredbi člana 51. stav 1. tačka 2. Zakona o poreskom postupku i poreskoj administraciji, u poreskom postupku poreskom organu, a radi ukidanja poreske obaveze, blagovremeno dostavila verodostojan dokaz (rešenje nadležnog organa) da je izvršena trajna odjava rada od strane nadležnog organa. Osim navedenog tužilja je i zahtev za registraciju brisanja STR "___" podnela dana 20.02.2006. godine pa je rešenjem Agencije za privredne registre broj BB 15998/06 od 24.02.2006. godine, koje se takođe nalazi u spisima ovog predmeta, predmetna radnja čiji je osnivač tužilja, iz Registra privrednih subjekata brisana tek sa danom 20.02.2006. godine, zbog čega je pravilan zaključak tuženog da tužilja jeste poreski obveznik po ožalbenom rešenju, po osnovu obavljanja samostalne delatnosti i to od dana kada je rešenjem nadležnog organa utvrđeno obavljanje delatnosti do dana brisanja radnji iz Registra privrednih subjekata, a što se utvrđuje rešenjem nadležnog organa.

Kod ovako utvrđenog činjeničnog i pravnog stanja stvari, Vrhovni sud Srbije nalazi da ni ostali navodi izneti u tužbi nisu od uticaja na drugačiju ocenu zakonitosti osporenog rešenja, jer se njima ne dovodi u sumnju činjenično stanje utvrđeno u upravnom postupku niti se prilažu dokazi koji bi da su bili cenjeni doveli do drugačije odluke u ovoj upravno-pravnoj stvari.

Sa napred iznetih razloga, nalazeći da osporenim rešenjem nije povređen zakon na štetu tužilje, Vrhovni sud Srbije je primenom odredbe člana 41. stav 2. Zakona o upravnim sporovima ("Službeni list SRJ", broj 46/96), odlučio kao u dispozitivu ove presude.

PRESUĐENO U VRHOVNOM SUDU SRBIJE U BEOGRADU,

dana 29.06.2007. godine, U. 5266/06

Zapisničar, Predsednik veća-sudija,

Biljana Šunderić, s.r. Olga Đuričić, s.r.

Za tačnost otpravka

Upravitelj pisarnice

Mirjana Vojvodić

IJ